

จดหมายข่าว

เครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยางพารา

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559

บทบรรณาธิการ

สวัสดีค่ะผู้อ่านทุกท่าน จดหมายข่าวฉบับนี้เข้าสู่ปีที่ 3 แล้วนะคะ เนื้อหาของจดหมายข่าวประกอบด้วยคำแนะนำหลักสูตรทางด้านยาง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งเป็นหน่วยงานส่งเสริมเทคโนโลยียางพาราของภาคเหนือ ซึ่งในส่วนของ การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยาง รวมถึงหลักสูตรการเรียนการสอนจะมีความน่าสนใจอย่างไรนั้น สามารถติดตามได้จากจดหมายข่าวฉบับนี้

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2559 ทางเครือข่ายฯ ได้จัดเสวนาในหัวข้อ “การวิจัยช่วยพัฒนาบริษัทได้อย่างไร” ณ ห้องประชุม 720 ชั้น 7 อาคารสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) โดยมีคุณบำรุง เจษฎาพงศ์ไพฑูริย์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท เอ็ม.บี.เจ อินเตอร์โพรส จำกัด เป็นวิทยากรนำและได้นำเสนอภาพข่าวกิจกรรมการเสวนา และการจัดแสดงผลิตภัณฑ์และการใช้ประโยชน์จากยางธรรมชาติ จัดโดยกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล โดยทางเครือข่ายฯ ได้นำผลงานการวิจัยและพัฒนายางล้อต้นไร่ร้อยเป็อนร่วมจัดนิทรรศการในครั้งนี้ด้วย

- แนะนำ “หลักสูตรทางด้านยาง มหาวิทยาลัยแม่โจ้”
- เสวนา “การวิจัยช่วยพัฒนาบริษัทได้อย่างไร”
- ภาพข่าวกิจกรรม
 - เสวนา “การวิจัยช่วยพัฒนาบริษัทได้อย่างไร”
 - งานการจัดแสดงผลิตภัณฑ์และการใช้ประโยชน์จากยางธรรมชาติ

หลักสูตรเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

จากการที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย เสนอให้ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นหน่วยงานส่งเสริมเทคโนโลยี ยางพาราของภาคเหนือ และได้มีมติเห็นชอบให้คณะ วิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบแต่งตั้ง คณะกรรมการดำเนินการ เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูล สำหรับการจัดตั้งสาขาวิชาวัสดุศาสตร์ (อุตสาหกรรมยาง) และร่างหลักสูตร เมื่อคราวการประชุมครั้งที่ 16/2546 และเมื่อเดือนพฤษภาคม 2547 คณะวิศวกรรมและ อุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้เปิดหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวัสดุศาสตร์-อุตสาหกรรม การยางขึ้นเพื่อผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาวัสดุศาสตร์ด้าน อุตสาหกรรมยาง ซึ่งเป็นสาขาที่ขาดแคลน

หลักสูตรเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2554 ทางสภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรปีพุทธศักราช 2554 เป็นหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ (จากเดิมคือ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวัสดุศาสตร์ (อุตสาหกรรมการยาง) ปีพุทธศักราช 2548) ในการปรับปรุงครั้งนี้ได้พิจารณาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2552 รวมทั้งให้สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ต้องการผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ หลักสูตรปรับปรุงนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้อง มีความสามารถในการเผยแพร่และปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์โดยมีการปรับปรุงคำอธิบายรายวิชา เพิ่มเติมวิชาเอกเลือกทางด้านพอลิเมอร์มีการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาก่อนออกไปปฏิบัติงานตามโครงการสหกิจศึกษา เพื่อผลิตบุคลากรทางด้านเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ให้ตรงตามความต้องการขององค์กรผู้ใช้บัณฑิต ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและสังคมต่อไป

นอกจากนี้ ในช่วงปี 2558 ที่ผ่านมา ทางหลักสูตรได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่ ขณะนี้อยู่ระหว่างการอนุมัติ

ชื่อหลักสูตร

(ภาษาไทย): หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ (4 ปี)
(ภาษาอังกฤษ): Bachelor of Science Program in
Rubber and Polymer Technology

ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ภาษาไทย): วิทยาศาสตรบัณฑิต
(เทคโนโลยียางและพอลิเมอร์)
ชื่อย่อ (ภาษาไทย): วท.บ. (เทคโนโลยียางและพอลิเมอร์)
ชื่อเต็ม (ภาษาอังกฤษ): Bachelor of Science
(Rubber and Polymer Technology)
ชื่อย่อ(ภาษาอังกฤษ): B.S. (Rubber and Polymer
Technology)

หลักสูตรเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

สาขาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ เน้นศึกษาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐาน วิชาวัสดุศาสตร์ เทคโนโลยีน้ำยาง เทคโนโลยียางธรรมชาติและยางสังเคราะห์ การแปรรูปพอลิเมอร์และยางพาราเป็นผลิตภัณฑ์ทั้งในส่วนของทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถในด้านการผลิตผลิตภัณฑ์พอลิเมอร์และยางพาราได้

ในส่วนของภารกิจและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสาขาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีดังนี้

- กลุ่มโครงการวิจัยขนาดเล็กวิจัยและพัฒนาอุปกรณ์ สำหรับผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำยางธรรมชาติ-แม่โจ้ (1)
- กลุ่มโครงการวิจัยขนาดเล็กรออกแบบและสร้างอุปกรณ์ สำหรับงานขึ้นรูปผลิตภัณฑ์จุ่มน้ำยางระดับชุมชนแม่โจ้(2)
- ผลของไคตินและไคโตซานต่อสมบัติทางกายภาพของผลิตภัณฑ์จากน้ำยาง
- กาว hot-melt จากยางธรรมชาติ
- การเลือกใช้สารต้านออกซิเดชันในยางธรรมชาติที่วัลคาไนซ์ ด้วยระบบเปอร์ออกไซด์
- การเตรียมวัสดุกระเบื้องหลังคาจากยางผสมระหว่าง NR/EPDM
- การใช้เคลย์และแคลเซียมคาร์บอเนตเป็นสารตัวเติมร่วม ในยางธรรมชาติ
- ศึกษาผลของการใช้น้ำมันปาล์มเป็นสารกระตุ้นในยางธรรมชาติผสมเขม่าดำ
- การใช้ร่าสกัดน้ำมันเป็นสารตัวเติมในฟองน้ำยางธรรมชาติ
- การศึกษาอิทธิพลของสารตัวเติมชนิดดูดซับกลิ่นต่อสมบัติเชิงกลของยางคงรูป
- การหาค่าเหมาะสมที่สุดของสมบัติเชิงกลของยางธรรมชาติที่ใช้ร่าสกัดน้ำมันผสมแคลเซียมคาร์บอเนตเป็นสารตัวเติมโดยใช้เจเนติกอัลกอริทึม
- อิทธิพลของสารก่อฟองต่อลักษณะการวัลคาไนซ์และสมบัติเชิงกลของยางธรรมชาติวัลคาไนซ์

- การใช้เพอร์ไลต์เป็นสารตัวเติมชนิดดูดซับกลิ่นในยางคงรูป
- ความแตกต่างของสมบัติทางวิโคอีลาสติคระหว่างถุงมือทางการแพทย์ที่อบด้วยเครื่องอบวัลคาไนซ์ยางแบบอินฟาเรดร่วมกับลมร้อน
- ฉนวนกันความร้อนจากโฟมยางธรรมชาติ
- สมบัติความทนต่อความร้อนและความสามารถย่อยสลายได้ทางชีวภาพของยางโฟมธรรมชาติที่ใช้ร่าสกัดน้ำมันเป็นสารตัวเติม
- การศึกษาผลกระทบของระบบการคงรูปน้ำยางธรรมชาติต่อการทนแรงดัดและการทนต่อการบ่มเร่งของวัสดุผสมชีวมวลที่ใช้น้ำยางธรรมชาติเป็นตัวประสาน
- การศึกษาผลของเปลือกกล้วยที่ใช้เป็นสารตัวเติมต่อสมบัติของฟองน้ำยางธรรมชาติ
- การเตรียมเขม่าดำจากร่าสกัดน้ำมันพืชเพื่อใช้เป็นสารตัวเติมในยางธรรมชาติ
- การใช้น้ำส้มควันไม้เป็นสารเพิ่มประสิทธิภาพจับตัวน้ำยางสกิม
- อิทธิพลของชีวมวลเหลือใช้ทางการเกษตรต่อสมบัติโฟมยางธรรมชาติ
- การใช้เขม่าดำจากร่าสกัดน้ำมันเป็นสารตัวเติมในยางธรรมชาติ

สาขาวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์
คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร
มหาวิทยาลัยแม่โจ้

63 หมู่ 4 ต.หนองหาร อ.สันทราย

จ.เชียงใหม่ 50290

โทรศัพท์ 0-5387-5869-71 โทรสาร 0-5387-8113

<http://www.engineer.mju.ac.th/>

เสวนา “การวิจัยช่วยพัฒนาบริษัทได้อย่างไร”

เมื่อวันอังคารที่ 19 มกราคม 2559 ณ ห้องYT720 ชั้น 7 อาคาร สวทช. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ถนนพระรามหก กรุงเทพฯ ทางเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยางพารา ได้จัดเสวนากาแฟ หัวข้อ “การวิจัยช่วยพัฒนาบริษัทได้อย่างไร” โดยได้รับเกียรติจากคุณบำรุง เกษฎาพงศ์ไพบูลย์ กรรมการผู้จัดการ บริษัทเอ็ม.บี.เจ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด เป็นวิทยากรนำการเสวนาในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อคิดเห็นในการนำเอาการวิจัยและพัฒนามาประยุกต์ใช้ในบริษัท และกระตุ้นให้บริษัทที่ยังไม่ได้ทำวิจัยหันมาสนใจการทำวิจัยมากขึ้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมยางของประเทศ

สรุปการเสวนา

- บริษัท เอ็ม.บี.เจ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด เดิมโตมาจากบริษัทที่ทำกิจการค้าขาย (Trading company) นำเข้าสารเคมี สี มาสเตอร์แบตซ์จากต่างประเทศมาขายในประเทศไทย เมื่อเริ่มเข้ามาดำเนินธุรกิจนี้ก็มองเห็นว่าธุรกิจยังไม่มั่นคง ควรจะต้องมีการวิจัยและพัฒนาสินค้าเป็นของตนเอง จึงได้เริ่มทำวิจัยโดยเริ่มจากการแก้ไขปัญหาให้แก่ลูกค้าที่อยู่ภายใต้การดูแลของบริษัท ซึ่งเป็นเข้าไปให้บริการที่โรงงานของลูกค้าและ/หรือนำโจทย์จากลูกค้ามาพัฒนาต่อที่ห้องปฏิบัติการของทางบริษัทเอง จนกระทั่งเมื่อประมาณ 5 ปีที่แล้วได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ในโครงการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมไทย (ITAP) และโครงการเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (CD) ทำให้บริษัทสามารถจัดหาเครื่องมือทดสอบได้ จึงได้เริ่มทำวิจัยและพัฒนาพอลิเมอร์อย่างจริงจัง ปัจจุบันได้มีการตั้งบริษัทใหม่ขึ้นมาชื่อว่า บริษัทวิจัยและพัฒนาพอลิเมอร์ จำกัด โดยหวังว่าจะได้ knowhow และข้อมูลวิจัยที่สามารถป้อนให้กับอุตสาหกรรมได้ บริษัทดังกล่าวซึ่งดำเนินการมาแล้ว 5 ปี และเริ่มที่จะมีผลงานวิจัยในเชิงพาณิชย์

สรุปการเสวนา (ต่อ)

- ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการนำการวิจัยเข้ามาช่วยพัฒนาบริษัท ได้แก่
 1. ทักษะคติ (attitude) ของผู้บริหารที่มองว่าองค์กรจะเติบโตได้อย่างยั่งยืนต้องมีเทคโนโลยีเป็นของตนเอง โดยอาศัยการวิจัยพัฒนา ถ้าบริษัทอยู่เฉยๆ ไม่ดำเนินการอะไร ต่อไปธุรกิจก็อาจจะถึงยุคของการเสื่อมถอย เช่น ค่าแรงงานที่สูงขึ้น ก็จะไม่มีความได้เปรียบเทคโนโลยีใหม่เข้ามาทดแทน นอกจากนั้น ทุกงานวิจัยก็จะมีส่วนที่ดีของมันแม้ว่างานวิจัยชิ้นนั้นจะไม่สำเร็จก็ตาม แต่ความรู้และประสบการณ์ที่ได้ในระหว่างการทำวิจัยนั้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยและพัฒนางานอื่นได้
 2. ตลาด บริษัทต้องศึกษาวิเคราะห์แนวโน้มตลาดที่จะเป็นไปในลักษณะใด และบริษัทยังขาดงานวิจัยอะไรบ้างที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จไปยังจุดที่มุ่งหวัง
 3. ความมีใจสู้ ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังระหว่างการพัฒนา รวมไปถึงการปรับตัวเพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้
 4. การบริหารงานบุคคล ให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน เป็นเรื่องสำคัญ บริษัทส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานของบริษัทได้มีโอกาสเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น การส่งไปฝึกอบรม การให้ทุนการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ในด้านต่างๆ ทั้งเทคโนโลยีและการตลาด รวมไปถึงการให้รางวัลอย่างเหมาะสมเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจกับพนักงาน

- อุปสรรคสำคัญในการดำเนินการวิจัยและพัฒนา ได้แก่
 1. นักวิจัยไม่รู้ว่าตลาดต้องการอะไร ทำให้การวิจัยและพัฒนาไม่ตรงตามความต้องการของตลาด ผลงานวิจัยจึงไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ หรือผลิตภัณฑ์ที่วิจัยได้แล้วจะนำไปผลิตเป็นสินค้าจริงจะอย่างไร การตลาดที่ดีจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับความสำเร็จของงานวิจัยและพัฒนา
 2. สถานการณ์ในประเทศไทยปัจจุบันอาจยังไม่เหมาะกับการพัฒนาสินค้านวัตกรรมที่มีความพิเศษมาก และมีมูลค่าสูง เพราะตลาดในประเทศไม่ใหญ่พอ แต่สำหรับประเทศจีนที่มีตลาดใหญ่มาก แม้สินค้าเหล่านี้จะขายได้เพียง 1% ก็สามารถสร้างรายได้ได้มาก ทำให้ธุรกิจพัฒนาไปได้
 3. เงินทุนมีความสำคัญ สำหรับการวิจัยต้องใช้เวลาหลายปีกว่าจะเห็นผล (อาจถึง 4-5 ปี) ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวยังไม่สามารถผลิตสินค้าขายได้ แต่ต้องมีการลงทุนทั้งสถานที่ เครื่องจักรผลิต แรงงาน ฯลฯ ถ้าไม่ใช่บริษัทใหญ่ที่มีเงินทุนเพียงพอก็จะไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะการสนับสนุนเงินทุนวิจัยที่ได้รับจากภาครัฐนั้นส่วนใหญ่จะเป็นแค่เฉพาะค่าที่ปรึกษา ไม่รวมถึงเงินทุนอื่นๆ ที่ต้องใช้ในการดำเนินธุรกิจ นอกจากนั้นบริษัทใหญ่ยังได้เปรียบในเรื่องของช่องทางการขาย การมีเครือข่ายเชื่อมโยง (networking) ต่างๆ ซึ่งบริษัทเล็กๆ ไม่สามารถทำได้
 4. บุคลากร การที่จะทำให้ทุกคนในองค์กรรู้เรื่องเกี่ยวกับนวัตกรรมที่บริษัทดำเนินการนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องให้การศึกษาแก่บุคลากรด้วย

สรุปการเสวนา (ต่อ)

- สิ่งประเทศไทยควรดำเนินการ คือ ลดการนำเข้าและดำเนินการทำเลียนแบบและพัฒนา (copy and development) เพราะการทำเลียนแบบและพัฒนาต่อยอดในสินค้าเดิมที่มีอยู่ให้ดีขึ้นนั้น ค่าดำเนินการไม่สูงเท่าค่าดำเนินการวิจัยและพัฒนาของที่ใหม่ ผู้ผลิตก็ไม่ต้องซื้อเครื่องจักรใหม่ เทคโนโลยีใหม่มาทำก็ลดต้นทุนได้พอสมควร สิ่งเหล่านี้ช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้าได้ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยจะต้องพัฒนาสินค้านวัตกรรมด้วยเพื่อให้แข่งขันได้ แต่อาจมีความจำเป็นในอนาคตเช่นในอีก 5 ปีข้างหน้าโดยที่จะต้องให้ความสำคัญกับตลาดด้วยจึงจะประสบความสำเร็จ
- นอกจากการวิจัยและพัฒนาแล้ว หน่วยงานราชการต่างๆ ก็จำเป็นต้องให้การสนับสนุนและทำงานร่วมกันแบบบูรณาการ เช่น กระทรวงพาณิชย์ โดยทูตพาณิชย์ในแต่ละประเทศอาจจะช่วยหาตลาดให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ช่วยในเรื่องการวิจัยและพัฒนา กระทรวงอุตสาหกรรม ช่วยในเรื่องการผลิตในภาคอุตสาหกรรม และกระทรวงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำหรับการดูแลยางพาราในส่วนของต้นน้ำ กลางน้ำ เป็นต้น
- การให้ทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาควรแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ การวิจัยและพัฒนาในระดับต้นแบบกับการสนับสนุนให้เกิดการนำต้นแบบไปผลิตจริงในอุตสาหกรรมด้วย ซึ่งปัจจุบันการให้ทุนวิจัยของภาครัฐส่วนใหญ่จะสิ้นสุดแค่ในระดับต้นแบบ ภาครัฐควรให้การสนับสนุนต่อในการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการไปสู่การผลิตจริงในอุตสาหกรรม ซึ่งอาจต้องช่วยในการลงทุนซื้อเครื่องมือและเครื่องจักรผลิตด้วย เนื่องจากผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตขนาดกลางหรือขนาดเล็ก ซึ่งจะขาดเงินลงทุนในการดำเนินการ

- นักวิจัยกับผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมมีมุมมองและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักวิจัยคิดค้นวิจัยเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ต้นแบบ แต่เมื่อดำเนินการสำเร็จแล้วก็ไม่รู้ว่าจะนำไปต่อยอดให้เกิดการผลิตจริงในอุตสาหกรรมเพื่อขายได้อย่างไร ในขณะที่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ และอยากจะพัฒนาผลิตภัณฑ์ แต่ก็ไม่ทราบว่าจะเริ่มต้นอย่างไร อย่างไรก็ตาม แม้ว่าปัจจุบันจะมีหน่วยงานวิจัยและหน่วยงานที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยในภาครัฐได้จัดตั้งฝ่ายการตลาดเข้ามาเพื่อดูแลผลิตภัณฑ์หลังวิจัยสำเร็จเพื่อต่อยอดให้สามารถนำไปผลิตในอุตสาหกรรมได้ แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากงานวิจัยในภาครัฐนั้นหลากหลาย จนเราไม่สามารถจะมีฝ่ายการตลาดที่เชี่ยวชาญให้ครอบคลุมทุกผลิตภัณฑ์ได้ นอกจากนั้น ฝ่ายการตลาดก็อาจขาดความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอย่างใกล้ชิดอีกด้วย เปรียบเทียบกับบริษัทใหญ่ๆ เช่น Du Pont, SCG, PTT ซึ่งบริษัทเหล่านี้จะมีนักวิจัยและฝ่ายการตลาดพร้อมอยู่ในบริษัทเดียวกัน การทำงานก็จะเน้นเฉพาะรายผลิตภัณฑ์ ทำให้สามารถดำเนินการพัฒนาควบคู่ไปกับการหาตลาดได้ จึงประสบความสำเร็จได้มากกว่า

สรุปการเสวนา (ต่อ)

- แนวความคิดเรื่องการรักษาผลประโยชน์ของนักวิจัยและผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน คือ นักวิจัยยังเกรงที่จะสูญเสียผลประโยชน์ บางครั้งจึงไม่ได้ใช้ความรู้อย่างเต็มที่ในการทำงานวิจัย ซึ่งอาจทำให้การทำงานวิจัยสำเร็จได้ยาก นอกจากนั้นยังคิดถึงค่าตอบแทนเป็นลำดับแรกทั้งที่ยังไม่รู้ว่าจะทำวิจัยได้สำเร็จหรือไม่ ส่วนผู้ประกอบการบางรายก็เอาเปรียบนักวิจัยโดยพยายามสอบถามนักวิจัยเพื่อให้ได้ความรู้หรือเทคโนโลยีที่ต้องการ โดยไม่ได้ให้ค่าตอบแทนนักวิจัย เหมือนเป็นการเอาเปรียบนักวิจัย จึงเกิดความไม่ไว้วางใจกัน และไม่สามารถทำงานด้วยกันได้ ดังนั้นควรจะมีหน่วยประสานงานหรือผู้ประสานงานมาเป็นตัวกลางในการดูแลผลประโยชน์ของนักวิจัยและผู้ประกอบการให้เกิดความยุติธรรมทั้งสองฝ่าย
- แนวความคิดเรื่องวาระแห่งชาติ เนื่องจากปัจจุบันอุตสาหกรรมในประเทศไทยไม่ได้แข่งขันกันเอง แต่ต้องแข่งขันกับต่างประเทศ ดังนั้นจึงเสนอให้มีการร่วมมือกันระหว่างผู้ประกอบการ โดยใช้ความสามารถของแต่ละโรงงานมารวมกันเพื่อทำธุรกิจกับต่างประเทศ แทนที่จะมาแข่งขันกันเอง รับคำสั่งซื้อจากต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทยแล้วแจกจ่ายให้แต่ละโรงงานไปผลิตในส่วนที่ตัวเองถนัดแล้วจึงนำมารวมกันเป็นผลิตภัณฑ์สุดท้ายเพื่อส่งขายต่อไป นอกจากนั้น ยังอยากให้มีหน่วยงานที่เป็นศูนย์กลางในการรับเรื่องความต้องการจากภาคเอกชน แล้วประสานจัดหานักวิจัยมาร่วมดำเนินการ จัดหา supplier รวมไปถึงการจัดหาตลาดด้วย
- จุดอ่อนที่สำคัญของอุตสาหกรรมยางไทย คือ การขาดบุคลากร ซึ่งทางบริษัท MBI ก็มีแนวความคิดที่จะพัฒนาบุคลากรเองโดยการจัดตั้งโรงเรียนยางผลิติดูแลทุกระดับ ปวช. ปวส. เพื่อทำงานกับบริษัทเองหรืออาจทำงานที่อื่นด้วยก็ได้ ปัจจุบันบริษัทก็ได้ให้การสนับสนุนการสร้างบุคลากรด้านยางของประเทศ โดยการรับนักศึกษาเข้ามาฝึกงาน เป็นต้น

ภาพข่าวกิจกรรม: เสวนา “การวิจัยช่วยพัฒนาบริษัทได้อย่างไร”

ทางเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยางพารา ได้จัดเสวนากาแฟหัวข้อ “การวิจัยช่วยพัฒนาบริษัทได้อย่างไร” ขึ้นเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2559 ที่ผ่านมา ณ ห้องYT720 ชั้น 7 อาคาร สวทช. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ถนนพระรามหก กรุงเทพฯ

ภาพข่าวกิจกรรม: งานการจัดแสดงผลิตภัณฑ์และการใช้ประโยชน์จากยางธรรมชาติ

เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2559 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล ทางกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้รวบรวม นำผลงานนวัตกรรมยางพารามาจัดแสดงให้นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีชม ซึ่งบรรยากาศภายในงานจัดแสดงนิทรรศการ ผลิตภัณฑ์จากยางพาราแบ่งเป็นหมวดหมู่ดังนี้

- A. ผลิตภัณฑ์ยางเพื่อการท่องเที่ยวและกีฬา
- B. ผลิตภัณฑ์ยางเพื่อการเกษตร
- C. ผลิตภัณฑ์ยางเพื่อการคมนาคม
- D. ผลิตภัณฑ์ยางเพื่อการทหาร
- E. ผลิตภัณฑ์ยางเพื่อการแพทย์และเครื่องสำอาง
- F. ผลิตภัณฑ์เพื่อที่พักอาศัยและเครื่องอุปโภค
- G. ผลิตภัณฑ์ยางเพื่อการผลิตภาคอุตสาหกรรม

ติดตามข่าวสารเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยางพารา
ได้ที่ <http://rubber.oie.go.th/rrd> และ <https://www.facebook.com/ClusterRubber>